

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

REĢIONU KOMITEJA

125. PLENĀRSESĪJA 2017. GADA 9.–11. OKTOBRĪ

Eiropas Reģionu komitejas atzinums par tematu “Pakalpojumu pakete “Pakalpojumu ekonomika, kas darbojas Eiropas iedzīvotāju labā””

(2018/C 054/15)

Ziņotājs: Jean-Luc Vanraes (BE/ALDE), Ukles komūnas domes deputāts

Atsauces dokumenti: Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko ievieš Eiropas pakalpojumu e-karti un saistīto administratīvo nodrošinājumu

COM(2016) 824 final

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par tiesisko un darbības regulējumu Eiropas pakalpojumu e-kartei, ko ievieš ar Regulu ... [EPK regulu]

COM(2016) 823 final

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par samērības novērtējumu pirms jauna profesiju regulējuma pieņemšanas

COM(2016) 822 final

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, kas attiecas uz to, kā īstenot Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko nosaka ar pakalpojumiem saistītu atļauju piešķiršanas sistēmu un prasību paziņošanas procedūru, un ar ko groza Direktīvu 2006/123/EK un Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu

COM(2016) 821 final

Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par profesionālo pakalpojumu regulējuma reformu ieteikumiem

COM(2016) 820 final

I. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

1. grozījums

Priekšlikums direktīvai, kas attiecas uz to, kā īstenot Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko nosaka ar pakalpojumiem saistītu atļauju piešķiršanas sistēmu un prasību paziņošanas procedūru un ar ko groza Direktīvu 2006/123/EK un Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu

COM(2016) 821 final

7. apsvēruma

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Šajā direktīvā noteiktajam paziņošanas pienākumam vajadzētu attiekties uz dalībvalstu regulatīvajiem pasākumiem, piemēram, vispārējiem normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem vai jebkuriem citiem vispārēja rakstura saistošiem noteikumiem, tostarp profesionālo organizāciju pieņemtajiem noteikumiem, kas kolektīvi reglamentē piekļuvi pakalpojumu darbībām vai to veikšanu. Paziņošanas pienākumam toties nevajadzētu attiekties uz atsevišķiem lēmumiem, kurus izdevušas valsts iestādes.</p>	<p>Šajā direktīvā noteiktajam paziņošanas pienākumam vajadzētu attiekties uz dalībvalstu regulatīvajiem pasākumiem, piemēram, vispārējiem normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem vai jebkuriem citiem vispārēja rakstura saistošiem noteikumiem, tostarp profesionālo organizāciju pieņemtajiem noteikumiem, kas kolektīvi reglamentē piekļuvi pakalpojumu darbībām vai to veikšanu. Paziņošanas pienākumam toties nevajadzētu attiekties uz atsevišķiem lēmumiem, kurus izdevušas valsts iestādes.</p> <p><i>Šajā direktīvā noteiktais paziņošanas pienākums nebūtu jāattiecinā uz pasākumu projektu grozījumiem vai izmaiņām, ko parlamentārā procedūrā ieviešas likumdevējas asamblejas vai valsts, reģionālie un vietējie parlamenti. Šis direktīvas izpratnē paziņošanas pienākums būtu uzskatāms par izpildītu, kad pasākuma projekts ir īstenots un parlamentārās procedūras noslēgumā pieņemts.</i></p>

Pamatojums

Priekšlikumā nav paredzēta procedūra attiecībā uz pasākumu projektu grozījumiem vai izmaiņām, ko ieviešas likumdevējas asamblejas.

2. grozījums

Priekšlikums direktīvai, kas attiecas uz to, kā īstenot Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko nosaka ar pakalpojumiem saistītu atļauju piešķiršanas sistēmu un prasību paziņošanas procedūru un ar ko groza Direktīvu 2006/123/EK un Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu

COM(2016) 821 final

15. apsvēruma

Svītrot

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p><i>Ja nav ievērots pienākums paziņot par pasākumu projektiem vismaz trīs mēnešus pirms to pieņemšanas un/vai pienākums atturēties no paziņotā pasākuma pieņemšanas šajā periodā un attiecīgā gadījumā 3 mēnešu laikā pēc brīdinājuma saņemšanas, tas būtu jāuzskata par nopietnu un būtisku procesuālu pārkāpumu, ņemot vērā sekas attiecībā uz privātpersonām.</i></p>	

Pamatojums

EK priekšlikuma sekas ir tādas, ka pasākumu projekti, par kuriem nav paziņots, nebūs izpildāmi. Tas radīs nopietnas sekas attiecībā uz vietēja un reģionāla mēroga pasākumu izpildi, jo Pakalpojumu direktīvas darbības joma ir ļoti plaša un Eiropas Kopienų Tiesas judikatūras ietekmē tā joprojām attīstās.

3. grozījums

Priekšlikums direktīvai, kas attiecas uz to, kā īstenot Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko nosaka ar pakalpojumiem saistītu atļauju piešķiršanas sistēmu un prasību paziņošanas procedūru un ar ko groza Direktīvu 2006/123/EK un Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu

COM(2016) 821 final

3. panta 2. punkts

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>1. Dalībvalstis paziņo Komisijai visus pasākumu projektus, ar kuriem tiek ieviestas jaunas prasības vai atļauju piešķiršanas sistēmas, kas minētas 4. pantā, vai tiek mainītas jau pastāvošas prasības vai atļauju piešķiršanas sistēmas.</p> <p>2. Ja dalībvalsts maina paziņoto pasākuma projektu, būtiski paplašinot tā darbības jomu vai saturu vai saīsinot īstenošanai sākotnēji atvēlēto laika grafiku, vai pievienojot jaunas prasības vai atļauju piešķiršanas sistēmas, vai ar šīm prasībām vai atļauju piešķiršanas sistēmām ierobežojot uzņēmējdarbību vai pārrobežu pakalpojumu sniegšanu, tā vēlreiz ziņo par mainīto pasākuma projektu, kas jau paziņots saskaņā ar 1. punktu, iekļaujot paskaidrojumus par izmaiņu mērķi un saturu. Tādā gadījumā iepriekšējo paziņojumu uzskata par atsauktu.</p> <p>3. Pasākumu projekti, kas minēti 1. un 2. punktā, Komisijai jāpaziņo vismaz trīs mēnešus pirms to pieņemšanas.</p>	<p>1. Dalībvalstis paziņo Komisijai visus pasākumu projektus, ar kuriem tiek ieviestas jaunas prasības vai atļauju piešķiršanas sistēmas, kas minētas 4. pantā, vai tiek mainītas jau pastāvošas prasības vai atļauju piešķiršanas sistēmas.</p> <p>2.</p> <p>a) Ja dalībvalsts maina paziņoto pasākuma projektu, būtiski paplašinot tā darbības jomu vai saturu vai saīsinot īstenošanai sākotnēji atvēlēto laika grafiku, vai pievienojot jaunas prasības vai atļauju piešķiršanas sistēmas, vai ar šīm prasībām vai atļauju piešķiršanas sistēmām ierobežojot uzņēmējdarbību vai pārrobežu pakalpojumu sniegšanu, tā vēlreiz ziņo par mainīto pasākuma projektu, kas jau paziņots saskaņā ar 1. punktu, iekļaujot paskaidrojumus par izmaiņu mērķi un saturu. Tādā gadījumā iepriekšējo paziņojumu uzskata par atsauktu.</p> <p>b) <i>Dalībvalstīm nav pienākuma paziņot par izmaiņām, kas parlamentārās procedūras laikā ieviestas pasākuma projektā, par kuru jau ir paziņots. Tomēr dalībvalstis Komisijai paziņo par pasākuma projektu, kas satur šīs izmaiņas, tiklīdz tas ir pieņemts.</i></p> <p>3. Pasākumu projekti, kas minēti 1. un 2. punktā, Komisijai jāpaziņo vismaz trīs mēnešus pirms to pieņemšanas.</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>4. Ja netiek izpildīts kāds no pienākumiem, kas noteikti 3. panta 1., 2. un 3. punktā vai 6. panta 2. punktā, to uzskata par nopietnu un būtisku procesuālo noteikumu pārkāpumu, ņemot vērā sekas attiecībā uz privātpersonām.</p> <p>5. Dalībvalstis, veicot paziņojumus, sniedz informāciju, kas apliecina paziņotās atļauju piešķiršanas sistēmas vai prasības atbilstību Direktīvai 2006/123/EK.</p> <p>Šajā informācijā jānorāda, kāds ir sevišķi svarīgais ar sabiedrības interesēm saistītais iemesls, un jāpaskaidro, kāpēc paziņotā atļauju piešķiršanas sistēma vai prasība nerada diskrimināciju valstspiederības vai dzīvesvietas dēļ un kāpēc tā ir samērīga.</p> <p>Minētā informācija ietver novērtējumu, kas apliecina, ka mazāk ierobežojoši līdzekļi nav pieejami, kā arī konkrētus faktus, kas pamato paziņotājas dalībvalsts argumentus.</p> <p>6. Paziņojumā attiecīgā dalībvalsts iekļauj arī normatīvā vai administratīvā akta tekstu, kas ir paziņotā pasākuma projekta pamatā.</p> <p>7. Attiecīgās dalībvalstis paziņo par pieņemto pasākumu divu nedēļu laikā pēc tā pieņemšanas.</p> <p>8. Šajā direktīvā paredzēto paziņošanas procedūru īsteno un informācijas apmaiņu starp paziņotāju dalībvalsti, citām dalībvalstīm un Komisiju nodrošina, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, kas noteikta Regulā (ES) Nr. 1024/2012.</p>	<p>4. Ja netiek izpildīts kāds no pienākumiem, kas noteikti 3. panta 1., 2. un 3. punktā vai 6. panta 2. punktā, to uzskata par nopietnu un būtisku procesuālo noteikumu pārkāpumu, ņemot vērā sekas attiecībā uz privātpersonām.</p> <p>5. Dalībvalstis, veicot paziņojumus, sniedz informāciju, kas apliecina paziņotās atļauju piešķiršanas sistēmas vai prasības atbilstību Direktīvai 2006/123/EK.</p> <p>Šajā informācijā jānorāda, kāds ir sevišķi svarīgais ar sabiedrības interesēm saistītais iemesls, un jāpaskaidro, kāpēc paziņotā atļauju piešķiršanas sistēma vai prasība nerada diskrimināciju valstspiederības vai dzīvesvietas dēļ un kāpēc tā ir samērīga.</p> <p>Minētā informācija ietver novērtējumu, kas apliecina, ka mazāk ierobežojoši līdzekļi nav pieejami, kā arī konkrētus faktus, kas pamato paziņotājas dalībvalsts argumentus.</p> <p>6. Paziņojumā attiecīgā dalībvalsts iekļauj arī normatīvā vai administratīvā akta tekstu, kas ir paziņotā pasākuma projekta pamatā.</p> <p>7. Attiecīgās dalībvalstis paziņo par pieņemto pasākumu divu nedēļu laikā pēc tā pieņemšanas.</p> <p>8. Šajā direktīvā paredzēto paziņošanas procedūru īsteno un informācijas apmaiņu starp paziņotāju dalībvalsti, citām dalībvalstīm un Komisiju nodrošina, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, kas noteikta Regulā (ES) Nr. 1024/2012.</p>

Pamatojums

Priekšlikumā nav paredzēta procedūra attiecībā uz pasākumu projektu grozījumiem vai izmaiņām, ko ieviešas likumdevējas asamblejas.

4. grozījums

Priekšlikums direktīvai, kas attiecas uz to, kā īstenot Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko nosaka ar pakalpojumiem saistītu atļauju piešķiršanas sistēmu un prasību paziņošanas procedūru un ar ko groza Direktīvu 2006/123/EK un Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu

COM(2016) 821 final

3. panta 4. punkts

Svītrot punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<i>Ja netiek izpildīts kāds no pienākumiem, kas noteikti 3. panta 1., 2. un 3. punktā vai 6. panta 2. punktā, to uzskata par nopietnu un būtisku procesuālo noteikumu pārkāpumu, ņemot vērā sekas attiecībā uz privātpersonām.</i>	

Pamatojums

EK priekšlikuma sekas ir tādas, ka pasākumu projekti, par kuriem nav paziņots, nebūs izpildāmi. Tas radīs nopietnas sekas attiecībā uz vietēja un reģionāla mēroga pasākumu izpildi, jo Pakalpojumu direktīvas darbības joma ir ļoti plaša un Eiropas Kopienas Tiesas judikatūras ietekmē tā joprojām attīstās.

Ierosinātā sankcija radītu lielu tiesisko nenoteiktību, jo pat saturiski neproblemātiski un materiālajām Eiropas tiesību normām pilnībā atbilstoši pasākumi jau vismaznozīmīgāko formālo paziņošanas pārkāpumu dēļ vairs nebūtu piemērojami.

5. grozījums

Priekšlikums direktīvai, kas attiecas uz to, kā īstenot Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko nosaka ar pakalpojumiem saistītu atļauju piešķiršanas sistēmu un prasību paziņošanas procedūru un ar ko groza Direktīvu 2006/123/EK un Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu

COM(2016) 821 final

3. panta 8. punkts

Aiz 3. panta 8. punkta pievienot šādu jaunu punktu:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	<i>Direktīvas 3. panta 3. punktu nepiemēro, ja dalībvalstij tādu steidzamu iemeslu dēļ, kurus radījuši nopietni un neparedzami apstākļi, ļoti īsā laikposmā ir jāpieņem pasākumi, ar ko ievieš jaunas atļauju piešķiršanas sistēmas vai prasības, vai jāgroza esošās atļauju piešķiršanas sistēmas saistībā ar sabiedriskās kārtības, sabiedriskās drošības, sabiedrības veselības vai vides aizsardzību.</i>

Pamatojums

Pašsaprotams.

6. grozījums

Priekšlikums direktīvai, kas attiecas uz to, kā īstenot Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko nosaka ar pakalpojumiem saistītu atļauju piešķiršanas sistēmu un prasību paziņošanas procedūru un ar ko groza Direktīvu 2006/123/EK un Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu

COM(2016) 821 final

5. panta 2. punkts

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Dienā, kad Komisija ir informējusi paziņotāju dalībvalsti par paziņojuma pilnīgumu, starp paziņotāju dalībvalsti, pārējām dalībvalstīm un Komisiju sākas apspriešanās, kas ilgst ne vairāk par trim mēnešiem.</p>	<p>Dienā, kad Komisija ir informējusi paziņotāju dalībvalsti par paziņojuma pilnīgumu, starp paziņotāju dalībvalsti, pārējām dalībvalstīm un Komisiju sākas apspriešanās, kas ilgst ne vairāk par trim mēnešiem. Apspriešanās neliedz paziņotājai dalībvalstij pieņemt attiecīgos noteikumus, tomēr to izpilde ir atliekama līdz apspriešanās perioda beigām.</p>

Pamatojums

Ierosinātais nogaidīšanas periods ir pārāk neelastīgs. Tas radītu nesamērīgu procesuālu vilcināšanos. Tāpēc dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai brīvi pieņemt attiecīgos pasākumus, bet to izpilde būtu atliekama līdz apspriešanās perioda beigām.

7. grozījums

Priekšlikums direktīvai, kas attiecas uz to, kā īstenot Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko nosaka ar pakalpojumiem saistītu atļauju piešķiršanas sistēmu un prasību paziņošanas procedūru un ar ko groza Direktīvu 2006/123/EK un Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu

COM(2016) 821 final

6. pants**Brīdinājums**

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>1. Pirms vēl nav beidzies 5. panta 2. punktā minētais apspriešanās periods, Komisija var brīdināt paziņotāju dalībvalsti, ka tai ir radušās aizdomas par to, vai paziņotais pasākuma projekts atbilst Direktīvai 2006/123/EK, un ka tā grasās pieņemt 7. pantā minēto lēmumu.</p>	<p>1. Pirms vēl nav beidzies 5. panta 2. punktā minētais apspriešanās periods, Komisija var brīdināt paziņotāju dalībvalsti, ka tai ir radušās aizdomas par to, vai paziņotais pasākuma projekts atbilst Direktīvai 2006/123/EK, un ka tā grasās pieņemt 7. pantā minēto ieteikumu. Brīdinājuma paziņojumā norāda Komisijas aizdomu iemeslus un vajadzības gadījumā, visas izmaiņas paziņotajā pasākuma projektā, kuras Komisija uzskata par atbilstīgām, lai apmierinoši novērstu attiecīgās problēmas.</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>2. Saņemot šādu brīdinājumu, paziņotāja dalībvalsts pasākuma projektu nedrīkst pieņemt vēl trīs mēnešus pēc apspriešanās perioda beigām.</p>	<p>2. Saņemot šādu brīdinājumu, Komisija trīs mēnešu laikā iesaistās dialogā ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm, tostarp reģionālajā un vietējā līmenī. Komisijas izdots brīdinājums dalībvalstij neliedz dalībvalstij pieņemt attiecīgo pasākuma projektu, tomēr tā izpilde ir atliekama līdz apspriešanās perioda beigām.</p>

Pamatojums

Lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes dalībvalstī ir pilnībā informētas par Komisijas bažām un to iemesliem un lai šajā jautājumā nodrošinātu savlaicīgu un konstruktīvu diskusiju ar dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

8. grozījums

Priekšlikums direktīvai, kas attiecas uz to, kā īstenot Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko nosaka ar pakalpojumiem saistītu atļauju piešķiršanas sistēmu un prasību paziņošanas procedūru un ar ko groza Direktīvu 2006/123/EK un Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu

COM(2016) 821 final

7. pants

Lēmums

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p style="text-align: center;">7. pants Lēmums</p> <p>Ja Komisija ir izteikusi brīdinājumu saskaņā ar 6. panta 1. punktu, tā var trīs mēnešu laikā pēc 5. panta 2. punktā minētā apspriešanās perioda beigu dienas pieņemt lēmumu, ar kuru pasākuma projekts tiek atzīts par nesaderīgu ar Direktīvu 2006/123/EK un kurā prasīts, lai attiecīgā dalībvalsts atturas no pasākuma projekta pieņemšanas vai atceļ to, ja šāds pasākums ir pieņemts, pārkāpjot 3. panta 3. punktu vai 6. panta 2. punktu.</p>	<p style="text-align: center;">7. pants Ieteikums</p> <p>Ja Komisija ir izteikusi brīdinājumu saskaņā ar 6. panta 1. punktu, tā var trīs mēnešu laikā pēc 5. panta 2. punktā minētā apspriešanās perioda beigu dienas pieņemt nesaisītošu ieteikumu, ar kuru pasākuma projekts tiek atzīts par nesaderīgu ar Direktīvu 2006/123/EK un kurā attiecīgo dalībvalsti informē par savu nodomu pasākuma pieņemšanas gadījumā iesniegt prasību Eiropas Savienības Tiesā, apstrīdot pasākuma saderību ar Direktīvu 2006/123/EK.</p>

Pamatojums

Komisijas priekšlikums par lēmumu ir nepieņemams, jo tas nepamatoti ierobežotu valsts un reģionālā līmeņa likumdevēju brīvību. Nesaistošs ieteikums, kas informē par Komisijas nodomu pasākuma pieņemšanas gadījumā apstrīdēt tā likumību, var saistībā ar pārējiem tiesību aktu projekta noteikumiem nodrošināt labāku paziņošanas procedūru, kas ir efektīva un kurā vienlaikus tiek ievērotas valsts un reģionālo likumdevēju prerogātas.

9. grozījums

Priekšlikums direktīvai par samērības novērtējumu pirms jauna profesiju regulējuma pieņemšanas

COM(2016) 822 final/1

9. apsvērums

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Dalībvalstu pienākums ir pierādīt pamatojumu un samērību. Tādējādi dalībvalsts ierosinātā regulējuma iemeslu pamatojumam būtu jāpievieno analīze, kurā izvērtē valsts pieņemtā pasākuma atbilstību un samērību, un konkrēti pierādījumi, kas pamato tās argumentus.</p>	<p>Dalībvalstu pienākums ir pierādīt pamatojumu un samērību. Tādējādi dalībvalsts ierosinātā regulējuma iemeslu pamatojumam būtu jāpievieno analīze, kurā izvērtē valsts kompetento iestāžu pieņemtā pasākuma atbilstību un samērību, un konkrēti pierādījumi, kas to pamato.</p>

Pamatojums

Tas rada papildu birokrātisko slogu, kas nav samērīgs ar iespējamo rezultātu.

10. grozījums

Priekšlikums direktīvai par samērības novērtējumu pirms jauna profesiju regulējuma pieņemšanas

COM(2016) 822 final/1

12. apsvērums

Aiz 12. apsvēruma pievienot šādu jaunu apsvērumu:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	<p style="text-align: center;">Jauns apsvērums</p> <p><i>Izvērtēt pasākuma samērību, pamatojoties uz šajā direktīvā noteiktajiem kritērijiem, ir dalībvalstu kompetento publisko iestāžu pienākums. Šādi individuāli vērtējumi dažādās dalībvalstīs var radīt atšķirīgus leģitīmus rezultātus.</i></p>

Pamatojums

Pašsaprotams.

11. grozījums

Priekšlikums direktīvai par samērības novērtējumu pirms jauna profesiju regulējuma pieņemšanas

COM(2016) 822 final/1

18. apsvēruma

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Kompetentajām iestādēm vajadzētu pienācīgi ņemt vērā pasākumu ekonomisko ietekmi, tostarp izmaksu un ieguvumu analīzi, jo īpaši pievēršot uzmanību konkurences pakāpei tirgū un sniegto pakalpojumu kvalitātei, kā arī tam, kā tiek ietekmētas tiesības uz darbu, personu brīva pārvietošanās un pakalpojumu brīva aprīte Savienībā. Pamatojoties uz šo analīzi, dalībvalstīm vajadzētu jo īpaši noskaidrot, vai ierobežojumu apmērs attiecībā uz pieļaušanu reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās Savienībā ir samērīgs noteikto mērķu nozīmīgumam un gaidāmajiem ieguvumiem.</p>	<p>Kompetentajām iestādēm vajadzētu pienācīgi ņemt vērā pasākumu ekonomisko ietekmi, jo īpaši pievēršot uzmanību konkurences pakāpei tirgū un sniegto pakalpojumu kvalitātei, ietekmei teritoriālās kohēzijas aspektā, kā arī tam, kā tiek ietekmētas tiesības uz darbu, personu brīva pārvietošanās un pakalpojumu brīva aprīte Savienībā. Pamatojoties uz šo analīzi, dalībvalstu kompetentajām iestādēm vajadzētu jo īpaši noskaidrot, vai ierobežojumu apmērs attiecībā uz pieļaušanu reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās Savienībā ir samērīgs noteikto mērķu nozīmīgumam un gaidāmajiem ieguvumiem.</p>

Pamatojums

Pašsaprotams.

12. grozījums

Priekšlikums direktīvai par samērības novērtējumu pirms jauna profesiju regulējuma pieņemšanas

COM(2016) 822 final/1

21. apsvēruma

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Lai iekšējais tirgus atbilstīgi darbotos, ir svarīgi nodrošināt, ka dalībvalstis pirms jaunu pasākumu ieviešanas, kas ierobežo pieļaušanu reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās, sniedz informāciju iedzīvotājiem, pārstāvošajām asociācijām vai citām attiecīgajām ieinteresētajām personām un dod tiem iespēju paust viedokļus.</p>	<p>Lai iekšējais tirgus atbilstīgi darbotos, ir svarīgi nodrošināt, ka dalībvalstu kompetentās iestādes pirms jaunu pasākumu ieviešanas, kas ierobežo pieļaušanu reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās, sniedz informāciju iedzīvotājiem, vietējām un reģionālajām pašvaldībām, sociālajiem partneriem, pārstāvošajām asociācijām vai citām attiecīgajām ieinteresētajām personām un dod tiem iespēju paust viedokļus.</p>

Pamatojums

Pašsaprotams.

13. grozījums

Priekšlikums direktīvai par samērības novērtējumu pirms jauna profesiju regulējuma pieņemšanas

COM(2016) 822 final

6. pants

Samērība

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>1. Pirms tiek ieviesti jauni vai grozīti esošie normatīvie vai administratīvie akti, kas ierobežo pielaišanu reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās, dalībvalstis novērtē, vai šie noteikumi ir nepieciešami un nodrošina noteiktā mērķa sasniegšanu, kā arī nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs šī mērķa sasniegšanai.</p> <p>2. Novērtējot noteikumu nepieciešamību un samērību, attiecīgās kompetentās iestādes jo īpaši izvērtē šādus aspektus:</p> <p>(a) ar sabiedrības interešu mērķu sasniegšanu saistīto risku būtību, jo īpaši riskus patērētājiem, profesionāļiem vai trešām personām;</p> <p>(b) noteikumu piemērotību, proti, vai tie ir piemēroti noteiktā mērķa sasniegšanai un vai tie patiesi ataino šo mērķi konsekventā un sistemātiskā veidā un tādējādi risina identificētos riskus līdzīgā veidā kā ar salīdzināmām darbībām;</p> <p>(c) noteikumu nepieciešamību un jo īpaši, vai spēkā esošās konkrētās vai vispārīgākas dabas normas, piemēram, tiesību akti produktu nekaitīguma jomā vai patērētāju aizsardzības likums, nav pietiekamas, lai nodrošinātu noteiktā mērķa aizsardzību;</p> <p>(d) saikni starp tādu darbību tvērumu, kas attiecas uz profesiju vai ir tai rezervētas, un nepieciešamo profesionālo kvalifikāciju;</p> <p>(e) saikni starp uzdevumu sarežģītību un vajadzību iegūt konkrētu profesionālo kvalifikāciju, jo īpaši attiecībā uz nepieciešamās apmācības vai pieredzes apmēru, būtību un ilgumu, kā arī dažādu profesionālās kvalifikācijas iegūšanas veidu esamību;</p>	<p>1. Pirms tiek ieviesti jauni vai grozīti esošie normatīvie vai administratīvie akti, kas ierobežo pielaišanu reglamentētās profesijās vai darbošanos tajās, dalībvalstis novērtē, vai šie noteikumi ir nepieciešami un nodrošina noteiktā mērķa sasniegšanu, kā arī nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs šī mērķa sasniegšanai.</p> <p>2. Novērtējot noteikumu nepieciešamību un samērību, attiecīgās kompetentās iestādes jo īpaši izvērtē šādus aspektus:</p> <p>(a) ar sabiedrības interešu mērķu sasniegšanu saistīto risku būtību, jo īpaši riskus pakalpojumu saņēmējiem, tai skaitā patērētājiem un citiem ar profesionālo darbību nesaistītu pakalpojumu saņēmējiem, profesionāļiem, sociālajiem partneriem, vietējām un reģionālajām pašvaldībām vai trešām personām;</p> <p>(b) noteikumu piemērotību, proti, vai tie ir piemēroti noteiktā mērķa sasniegšanai un vai tie patiesi ataino šo mērķi konsekventā un sistemātiskā veidā un tādējādi risina identificētos riskus līdzīgā veidā kā ar salīdzināmām darbībām;</p> <p>(c) noteikumu nepieciešamību un jo īpaši, vai spēkā esošās konkrētās vai vispārīgākas dabas normas, piemēram, tiesību akti produktu nekaitīguma jomā vai patērētāju aizsardzības likums, nav pietiekamas, lai nodrošinātu noteiktā mērķa aizsardzību;</p> <p>(d) saikni starp tādu darbību tvērumu, kas attiecas uz profesiju vai ir tai rezervētas, un nepieciešamo profesionālo kvalifikāciju;</p> <p>(e) saikni starp uzdevumu sarežģītību un vajadzību iegūt konkrētu profesionālo kvalifikāciju, jo īpaši attiecībā uz nepieciešamās apmācības vai pieredzes apmēru, būtību un ilgumu, kā arī dažādu profesionālās kvalifikācijas iegūšanas veidu esamību;</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(f) tādu profesionālo darbību tvērumu, kas rezervētas personām, kurām ir konkrēta profesionālā kvalifikācija, proti, vai un kāpēc darbības, kas rezervētas kādām noteiktām profesijām, var vai nevar būt kopīgas arī citām profesijām;	(f) tādu profesionālo darbību tvērumu, kas rezervētas personām, kurām ir konkrēta profesionālā kvalifikācija, proti, vai un kāpēc darbības, kas rezervētas kādām noteiktām profesijām, var vai nevar būt kopīgas arī citām profesijām;
(g) kāda ir reglamentētās profesijas autonomijas pakāpe un kā organizatoriskie un pārraudzības pasākumi ietekmē noteikto mērķu sasniegšanu, jo īpaši, ja ar reglamentēto profesiju saistītās darbības veikšanu kontrolē un par to ir atbildīgs pienācīgi kvalificēts profesionālis;	(g) kāda ir reglamentētās profesijas autonomijas pakāpe un kā organizatoriskie un pārraudzības pasākumi ietekmē noteikto mērķu sasniegšanu, jo īpaši, ja ar reglamentēto profesiju saistītās darbības veikšanu kontrolē un par to ir atbildīgs pienācīgi kvalificēts profesionālis;
(h) zinātnes un tehnoloģijas attīstību, kas var mazināt informācijas asimetriju starp profesionāļiem un patērētājiem;	(h) zinātnes un tehnoloģijas attīstību, kas var mazināt informācijas asimetriju starp profesionāļiem un patērētājiem;
(i) pasākuma ekonomisko ietekmi, jo īpaši pievēršot uzmanību konkurences pakāpei tirgū un sniegto pakalpojumu kvalitātei, kā arī tam, kā tiek ietekmēta personu brīva pārvietošanās un pakalpojumu brīva aprīte Savienībā;	(i) pasākuma ekonomisko un sociālo ietekmi, jo īpaši pievēršot uzmanību konkurences pakāpei tirgū un sniegto pakalpojumu kvalitātei, kā arī tam, kā tiek ietekmēta personu brīva pārvietošanās un pakalpojumu brīva aprīte Savienībā;
(j) iespēju izmantot mazāk ierobežojošus līdzekļus sabiedrības interešu mērķu sasniegšanai;	(j) iespēju izmantot mazāk ierobežojošus līdzekļus sabiedrības interešu mērķu sasniegšanai;
(k) pielaišanu profesijā un darbošanos tajā ierobežojošo pasākumu kumulatīvo ietekmi un jo īpaši to, kā katra prasība sekmē sabiedrības interešu mērķa sasniegšanu un vai tā ir nepieciešama tā sasniegšanai.	(k) pielaišanu profesijā un darbošanos tajā ierobežojošo pasākumu kumulatīvo ietekmi.
3. Šā panta 2. punkta j) apakšpunkta vajadzībām, ja pasākumu pamato ar patērētāju aizsardzību un ja identificētie riski attiecas tikai uz profesionāļa un patērētāja attiecībām, negatīvi neietekmējot trešās personas, attiecīgās kompetentās iestādes jo īpaši novērtē, vai mērķi var sasniegt ar aizsargātu profesionālo nosaukumu bez darbību rezervēšanas.	Novērtējot noteikumu nepieciešamību un samērību, kompetentās iestādes pārdomāti piemēro 2. punkta a) līdz k) apakšpunktā (ieskaitot) norādītos kritērijus, ņemot vērā konkrētos apstākļus katrā atsevišķā gadījumā. Ja minētās iestādes uzskata, ka kāds konkrēts kritērijs nav atbilstīgs, tās var to nepiemērot, taču tās sniedz pamatojumu, kādēļ attiecīgais kritērijs netiek piemērots.
4. Šā panta 2. punkta k) apakšpunkta vajadzībām attiecīgās kompetentās iestādes jo īpaši novērtē kumulatīvo ietekmi, ko rada jebkādu šādu prasību piemērošana:	3. Šā panta 2. punkta j) apakšpunkta vajadzībām, ja pasākumu pamato ar patērētāju aizsardzību un ja identificētie riski attiecas tikai uz profesionāļa un patērētāja attiecībām, negatīvi neietekmējot trešās personas, attiecīgās kompetentās iestādes jo īpaši novērtē, vai mērķi var sasniegt ar aizsargātu profesionālo nosaukumu bez darbību rezervēšanas.
(a) rezervētās darbības, kas pastāv līdz ar aizsargāto profesionālo nosaukumu;	4. Šā panta 2. punkta k) apakšpunkta vajadzībām attiecīgās kompetentās iestādes jo īpaši novērtē kumulatīvo ietekmi, ko rada jebkādu šādu prasību piemērošana:
(a) rezervētās darbības, kas pastāv līdz ar aizsargāto profesionālo nosaukumu;	(a) rezervētās darbības, kas pastāv līdz ar aizsargāto profesionālo nosaukumu;

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(b) pastāvīgas profesionālās izaugsmes prasības;	(b) nosacījumi, kas attiecas uz profesijas organizatorisko struktūru, profesionālo ētiku un pārraudzību;
(c) nosacījumi, kas attiecas uz profesijas organizatorisko struktūru, profesionālo ētiku un pārraudzību;	(c) obligāta dalība palātās, reģistrācijas vai atļauju shēmas, jo īpaši, ja tiek prasīts, ka ir jābūt konkrētai profesionālai kvalifikācijai;
(d) obligāta dalība palātās, reģistrācijas vai atļauju shēmas, jo īpaši, ja tiek prasīts, ka ir jābūt konkrētai profesionālai kvalifikācijai;	(d) kvantitatīvie ierobežojumi, jo īpaši prasības, kas ierobežo praktizēšanas atļauju skaitu vai kas nosaka to darbinieku, vadītāju vai pārstāvju minimālo vai maksimālo skaitu, kam ir konkrētā profesionālā kvalifikācija;
(e) kvantitatīvie ierobežojumi, jo īpaši prasības, kas ierobežo praktizēšanas atļauju skaitu vai kas nosaka to darbinieku, vadītāju vai pārstāvju minimālo vai maksimālo skaitu, kam ir konkrētā profesionālā kvalifikācija;	(e) konkrētas juridiskās formas prasības vai prasības, kas attiecas uz uzņēmuma kapitāla daļu vai akciju turēšanu vai vadību, tiktāl, cik šīs prasības ir tieši saistītas ar darbošanos reglamentētajā profesijā;
(f) konkrētas juridiskās formas prasības vai prasības, kas attiecas uz uzņēmuma kapitāla daļu vai akciju turēšanu vai vadību, tiktāl, cik šīs prasības ir tieši saistītas ar darbošanos reglamentētajā profesijā;	(f) teritoriālie ierobežojumi, jo īpaši, ja dažādās dalībvalsts daļās profesija tiek reglamentēta atšķirīgā veidā;
(g) teritoriālie ierobežojumi, jo īpaši, ja dažādās dalībvalsts daļās profesija tiek reglamentēta atšķirīgā veidā;	(g) prasības, kas ierobežo darbošanos reglamentētā profesijā kopīgi vai partnerībā, kā arī nesavienojamības noteikumi;
(h) prasības, kas ierobežo darbošanos reglamentētā profesijā kopīgi vai partnerībā, kā arī nesavienojamības noteikumi;	(h) prasības saistībā ar apdrošināšanas segumu vai citiem individuāliem vai kolektīviem profesionālās atbildības līdzekļiem;
(i) prasības saistībā ar apdrošināšanas segumu vai citiem individuāliem vai kolektīviem profesionālās atbildības līdzekļiem;	(i) prasības saistībā ar valodas zināšanām, ciktāl tās nepieciešamas profesijas praktizēšanai.
(j) prasības saistībā ar valodas zināšanām, ciktāl tās nepieciešamas profesijas praktizēšanai.	

Pamatojums

Direktīvas 6. pantā minēto kritēriju saraksts būtu jāuzskata par indikatīvu, jo ne visi kritēriji ir piemērojami vai vienlīdz svarīgi katrā atsevišķā gadījumā, un viena universāla risinājuma pieeja būtu pārmērīga un nevajadzīgi apgrūtinātu dalībvalstu kompetentās iestādes.

II. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

EIROPAS REĢIONU KOMITEJA

Vienotā pakalpojumu tirgus izveides pabeigšanas nozīme un steidzamība

1. uzsver, ka vienotajam tirgum ir liela nozīme ekonomikas izaugsmes veicināšanā, ieguldījumu palielināšanā, dzīves līmeņa paaugstināšanā un darbvietu radīšanā reģionos un pilsētās visā Eiropas Savienībā;

2. uzsver vienotā tirgus izveides pabeigšanas steidzamību attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kā teikts vienotā tirgus stratēģijā, un norāda, ka pakalpojumu jomā vēl ir daudz būtisku ekonomisko šķēršļu;

3. uzsver, ka pakalpojumi ir būtisks Eiropas ekonomikas elements, kurš veido apmēram 70 % no IKP un darbvietām; tomēr norāda, ka ES pakalpojumu nozarei raksturīgs lēns produktivitātes pieaugums un vāja konkurence, kas kavē tās iespēju izmantošanu; uzsver, ka to šķēršļu likvidēšana pārrobežu pakalpojumu sniegšanā, ko rada atšķirīgie valstu noteikumi un procedūras, dotu pakalpojumu sniedzējiem un klientiem lielākas iespējas pilnībā izmantot iekšējā tirgus potenciālu; tādejādi aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis turpmāk pieņemt pasākumus, kas paātrinātu pakalpojumu nozares produktivitātes pieaugumu, palielinātu uzņēmumu savstarpējo konkurenci un novērstu regulatīvos un procesuālos šķēršļus, kuri ierobežo pārrobežu pakalpojumu sniegšanu;

4. uzsver, ka pakalpojumi ir svarīgs starpposma ieguldījums tautsaimniecībā un ka konkurētspējīgiem pakalpojumiem, jo īpaši uzņēmējdarbības pakalpojumiem, ir liela nozīme, lai palielinātu produktivitāti un izmaksu konkurētspēju citās nozarēs, piemēram, ražošanā, kas ir izšķirīgi svarīgas reģionālajai un vietējai ekonomikai;

5. norāda, ka desmit gadus pēc Pakalpojumu direktīvas pieņemšanas tās iespējas palielināt pakalpojumu brīvu apriti vēl nav pilnībā izmantotas un ka pakalpojumu sniedzēji daudzās pakalpojumu nozarēs joprojām saskaras ar virkni šķēršļu, ja tie vēlas veikt uzņēmējdarbību citā dalībvalstī vai sniegt pagaidu pārrobežu pakalpojumus; aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt pieņemt pasākumus, kas šos šķēršļus novērstu; norāda, ka aplēses liecina, ka šķēršļu novēršana pārrobežu tirdzniecībā un ieguldījumi pakalpojumu nozarē saskaņā ar sistēmu, kas jau ir paredzēta Pakalpojumu direktīvā, ES IKP varētu palielināt par 1,7 %;

6. atzinīgi vērtē Komisijas ieceri likvidēt nepamatotus birokrātiskos šķēršļus pakalpojumu aprites jomā un uzskata, ka priekšlikumi var sniegt ieguldījumu īsta vienotā pakalpojumu tirgus izveidē, tādējādi veicinot arī ekonomikas izaugsmi, ieguldījumus un nodarbinātību Eiropas reģionos un pilsētās; tomēr uzsver, ka pakalpojumu paketes īstenošanā jāievēro proporcionalitātes un subsidiaritātes principi;

7. uzsver šīs paketes dažādo elementu savstarpējo mijiedarbību un to, ka tie jāuzskata par daļu no vienota veseluma un šajā saistībā jānovērtē atsevišķu priekšlikumu priekšrocības;

8. uzskata, ka priekšlikums par paziņošanas procedūru, visticamāk, būtu jāgroza, ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas spriedumu lietā C-320/16 *Uber France SAS*, kurā ģenerālvokāts 2017. gada 4. jūlijā sniedza provizoriskus secinājumus, norādot, ka "dalībvalstis var aizliegt un sodīt par tādu prettiesisku pārvaldāšanas darbību, kādu veic *UberPop*, turklāt tām nav pienākuma iepriekš paziņot šo normatīvā akta projektu Komisijai";

Pakalpojumu e-karte

9. norāda, ka ar Pakalpojumu direktīvu dalībvalstīm ir noteikts pienākums samazināt administratīvos šķēršļus, kas attur pakalpojumu sniedzējus no pārrobežu darbības veikšanas, bet tā šajā ziņā nav bijusi pietiekami efektīva;

10. atzinīgi vērtē jauno pakalpojumu e-karti kā ieguldījumu, kas palīdz veicināt pakalpojumu sniedzēju mobilitāti, bet prasa precizēt, cik lielā mērā jaunā pakalpojumu e-karte attiecas uz jau pastāvošām sistēmām, tādām kā pašreizējā Iekšējā tirgus informācijas sistēma (*IMI*) un Eiropas profesionālā karte. Uzskata, ka e-karte var palīdzēt mazināt administratīvo sarežģītību un izmaksas pārrobežu pakalpojumu sniedzējiem, pildot administratīvās formalitātes; šis aspekts it īpaši skar MVU, kas veido reģionu un vietējās ekonomikas pamatu, jo tos, veicot pārrobežu darbību, administratīvā sarežģītība ietekmē visvairāk;

11. iebilst pret koncepciju, ka galvenā atbildība par procedūru tiek pārliekta uz izcelsmes dalībvalsts pārvaldes iestādēm, ciktāl tas ir pretrunā ar uzņemošās dalībvalsts principu, kas ir Pakalpojumu direktīvas pamatā. Pakalpojumu e-karte faktiski nedrīkst novērst vai traucēt kontroli, kas attiecīgajām uzņemošās dalībvalsts publiskajām iestādēm jāveic attiecībā uz tās teritorijā veiktajām saimnieciskajām darbībām. Pakalpojumu e-kartes priekšlikums, kādu to iesniegusi Komisija, ļautu pakalpojumu sniedzējiem sadarboties tikai ar izcelsmes dalībvalsti kā starpnieku un saskaņot datu apmaiņu, pamatojoties uz izcelsmes valsts principu;

12. rodas jautājums, kāda būs priekšlikuma par Eiropas pakalpojumu e-karti ietekme uz pašreizējām nozaru sociālajām ID kartēm, kas jau ieviestas pēc dalībvalstu kompetento publiskās pārvaldes iestāžu vai sociālo partneru iniciatīvas;
13. konstatē, ka priekšlikumā nav norādīts, kādi elementi izcelsmes dalībvalstij ir jāizvērtē, lai deklarētu, ka konkrētajam pakalpojumu sniedzējam ir likumīgs statuss tās teritorijā, savukārt Direktīvā 2014/67/ES ir uzskaitīti faktiskie elementi, pēc kuriem jānosaka, vai minētais uzņēmums attiecīgajā dalībvalstī tiešām veic būtiskas darbības;
14. šajā kontekstā atgādina, ka A1 portatīvo veidlapu izsniegšana saistībā ar darba ņēmēju norīkošanu jau ir ļāvusi atklāt dažas potenciālās problēmas, ko rada fakts, ka tikai izcelsmes dalībvalsts ir tiesīga apstiprināt ārvalstu pakalpojumu sniedzēju datus, it īpaši fiktīvas pašnodarbinātības gadījumā. Ietekmes novērtējumā, kas pievienots priekšlikumam, ar ko groza Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā, šajā saistībā teikts, ka A1 portatīvajās veidlapās ietvertās informācijas precizitāti nav iespējams garantēt, jo cita starpā nosūtītāju valstu pārvaldes iestādes neveic oficiālu kontroli⁽¹⁾;
15. konstatē, ka daži pakalpojumu e-kartes elementi — informācijas vienreizējas iesniegšanas princips, tās neierobežotais derīgums, dalībvalstīm uzliktais pienākums izmantot pakalpojumu e-kartē ietverto informāciju bez iespējām vēlāk pārbaudīt sniegtās informācijas derīgumu, kā arī ierobežojošas atcelšanas procedūras, par kurām galīgo lēmumu var nākties pieņemt tiesai, — varētu apdraudēt valsts tiesību aktu ieviešanas kontroli, kā arī darba ņēmēju un patērētāju tiesību ievērošanu;
16. konstatē, ka ir paredzēts, ka Eiropas pakalpojumu e-kartē jābūt iekļautai informācijai par apdrošināšanas segumu. Taču kartes neierobežotais derīguma termiņš liek domāt, ka informācija būs jāsniedz tikai vienu reizi, kas varētu mazināt pārbaudi un kontroles efektivitāti uzņēmējās dalībvalstīs;
17. uzsver to, ka pakalpojumu e-karte būtu pieejama gan pakalpojumu sniedzējiem, kuri sniedz pārrobežu pakalpojumus īslaicīgi, gan tiem, kuri sniedz pakalpojumus, nodibinot filiāli, aģentūru vai biroju citā dalībvalstī;
18. uzskata, ka ir svarīgi tas, ka dalībvalstu pienākums nodrošināt e-kartes pieejamību ir obligāts, savukārt pakalpojumu sniedzējiem, vai tie būtu pašnodarbinātas personas vai uzņēmumi, tās izmantošana ir brīvprātīga;
19. norāda, ka pakalpojumu e-kartes kā brīvprātīgi izmantojama līdzekļa akceptēšana būs atkarīga no acīmredzamās pievienotās vērtības, ko tā nodrošina pakalpojumu sniedzējiem, un no uzņēmumu un attiecīgo pārvaldes iestāžu centieniem dalībvalstīs, tostarp reģionālajā un vietējā līmenī, pēc iespējas plašākā mērogā veicināt izpratni par e-karti un tās priekšrocībām;
20. kritiski vērtē klusējot piešķirtu apstiprinājumu, ja noteiktajā termiņā uzņēmējās dalībvalsts iestāde nav sniegusi atbildi uz pakalpojumu sniedzēja e-kartes pieteikumu; atbilstoša atļaujas fikcija būtu jāsvīturo bez aizstāšanas vai vismaz jānosaka pienācīgi pārbaudes un izskatīšanas termiņi;
21. pauž nožēlu, ka svarīgi pakalpojumu e-kartes aspekti, tostarp informācija par to, kas jāietver standarta pieteikuma veidlapā, un par dokumentiem, kas jāietver pieteikumā kā pamatojoši pierādījumi, nav iekļauti tiesību akta projektā, bet ir paredzēts, ka Komisija tos noteiks deleģētajos aktos; norāda, ka tas varētu liegt reģionālajām un vietējām pārvaldes iestādēm iesaistīties lemjšanā par šiem svarīgajiem jautājumiem; pieprasa, lai Eiropas Reģionu komitejai tiek iesniegti visi dokumenti, kas saistīti ar minētajiem deleģētajiem aktiem, tajā pašā laikā, kad tos iesniedz dalībvalstu ekspertiem, Eiropas Parlamentam un Padomei, un lai tai ir piekļuve to Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kuras sagatavo attiecīgos deleģētos aktus, lai Komiteja varētu laikus iesniegt iespējamus nepieciešamos komentārus;
22. norāda, ka e-kartes darbības joma pirmajā posmā aprobežojas tikai ar uzņēmējdarbības pakalpojumiem un būvniecības pakalpojumiem, kuras ir tautsaimniecībai īpaši svarīgas nozares, bet kurās abās ir ierobežota pārrobežu tirdzniecība un ieguldījumi, kā arī niecīgs produktivitātes pieaugums, un kuras tādēļ varētu gūt labumu no lielākas pārrobežu konkurences;

⁽¹⁾ SWD(2016) 52, 8. lpp.

23. uzsver, ka pakalpojumu e-kartes sistēmas netraucētas darbības pamatā būs dalībvalstu sadarbība, pielietojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, kurā ir ietvertas reģionālās un vietējās pašvaldības, tāpēc valsts iestādēm vairāk jāizmanto šī platforma un jāveic lielāki ieguldījumi tās attīstībā; tā kā no platformas efektivitātes būs atkarīga citu svarīgu pakalpojumu paketes elementu, it īpaši paziņošanas procedūras, īstenošana, aicina Komisiju izstrādāt rīcības plānu, lai platformu pielāgotu vajadzīgo procedūru atbalstam;

24. tādēļ aicina Komisiju nodrošināt, ka pakalpojumu e-kartes apstrādes sistēma ir saskaņota ar jau izveidotajām elektroniskās apstrādes sistēmām dalībvalstīs un ka ir atvieglota sadarbība ar dalībvalstu sistēmām;

25. aicina Eiropas Komisiju vēl vairāk paplašināt pakalpojumu e-kartes darbības jomu, lai nākotnē tā būtu pieejama iespējami lielākam skaitam nozaru, tostarp mikrouzņēmumiem un mazajiem uzņēmumiem, kā arī novatoriskiem un strauji augošiem uzņēmumiem;

26. atbalsta koncepciju, ka no pakalpojumu sniedzējiem tiek iekasēta maksa par pakalpojumu e-kartes izsniegšanu, ar nosacījumu, ka maksas līmenis nav nesamērīgi augsts; iesaka Komisijai rūpīgi uzraudzīt un ziņot par dalībvalstu piemērotās maksas līmeņiem, jo tie var būt svarīgs rādītājs par e-kartes kā brīvprātīgi izmantojama līdzekļa pieņemšanu;

27. uzskata, ka no pakalpojumu sniedzēju viedokļa pakalpojumu e-kartes nozīmīga priekšrocība ir noteikums, ka dalībvalstu pārvaldes iestādes nedrīkst pieprasīt no e-kartes turētāja nekādu informāciju, kas jau ietverta e-kartē, tostarp par publiska līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, dalību metu konkursā vai koncesijas piešķiršanu, meitasuzņēmumu dibināšanu vai filiāļu reģistrāciju saskaņā ar uzņēmējdarbības tiesībām vai reģistrāciju obligātajās sociālās apdrošināšanas shēmās, jo tas kopumā samazinās pakalpojumu sniedzēju administratīvās un atbilstības nodrošināšanas izmaksas, tādējādi padarot e-karti tiem pievilcīgāku un veicinot tās izmantošanu;

28. uzsver, ka iepriekš minētais var praktiski ietekmēt organizatoriskās un elektroniskās procedūras, piemēram, attiecībā uz publisko iepirkumu reģionālajās un vietējās pašvaldībās, un var būt nepieciešami pārejas periodi, lai spētu sekmīgi pielāgot sistēmas jaunajām prasībām;

29. atbalsta noteikumus, ar ko atvieglo administratīvo formalitāšu ievērošanu saistībā ar darbinieku norīkošanu darbā, un noteikumus, ar ko atvieglo apdrošināšanas seguma iegūšanu pāri robežām sniegtajiem pakalpojumiem, jo arī tie padara e-karti pievilcīgāku pakalpojumu sniedzējiem un veicina tās izmantošanu;

30. uzsver, ka saskaņā ar Pakalpojumu direktīvas noteikumiem tiesību akti neietekmē vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu definīciju vai organizēšanu un tos nepiemēro ar ekonomiku nesaistītiem vispārējas nozīmes pakalpojumiem un pakalpojumiem, ko bieži sniedz vietējā un reģionālā līmenī, un ka tie neietekmē darba tiesības vai nodarbinātības nosacījumus;

31. aicina Komisiju attiecībā uz pakalpojumu e-karti ieviest efektīvas kontroles sistēmas, lai novērstu negodīgu konkurenci un krāpšanu. Šādu kontroles pasākumu stingra piemērošana, kas būtu balstīta ne tikai uz elektronisko datu kontroli, ļautu mazināt iespējamo sociālo dempingu un nedeklarētu nodarbinātību;

32. apšaubā, vai, ieviešot pakalpojumu e-karti, pakalpojumu sniedzēju ieguvumi atsver no kartes izrietošo administratīvo slogu attiecīgo dalībvalstu iestādēm, tostarp reģionālā un vietējā līmenī, ņemot vērā arī to, ka jau tagad visās dalībvalstīs ir pieejami vienoti kontaktpunkti attiecībā uz jautājumiem un problēmām saistībā ar pārrobežu pakalpojumu sniegšanu un ka dalībvalstu iestādēm ir iespējama informācijas apmaiņa, izmantojot IMI. Komiteja pauž arī nožēlu par to, ka priekšlikumā nav skaidri noteikts, kuri pakalpojumu sniedzējiem uzliktie administratīvie pienākumi vairs nebūs jāveic e-kartes turētājiem. Tāpēc Komiteja uzskata, ka pakalpojumu e-karte ir problemātiska samērīguma ziņā;

Uzlabota paziņošanas procedūra par valstu tiesību aktu projektiem pakalpojumu jomā

33. atbalsta principu, ka valstu noteikumi, kas ierobežo uzņēmējdarbības veikšanas brīvību un pakalpojumu sniegšanas brīvību, nedrīkst būt diskriminējoši valstspiederības vai dzīvesvietas dēļ un tiem jābūt samērīgiem un pamatotiem ar sevišķi svarīgiem iemesliem, kas saistīti ar sabiedrības interesēm;

34. atbalsta pasākumus, ar ko uzlabo paziņošanas procedūru par pakalpojumiem, jo pieredze Pakalpojumu direktīvas īstenošanā liecina, ka spēkā esošā kārtība nav efektīva, ņemot vērā, ka nav skaidrs paziņošanas pienākuma tvērums, tādējādi dalībvalstis to pilda atšķirīgā veidā un ieinteresētajām personām nav piekļuves paziņojumiem;

35. uzskata, ka, veicot jebkādas reformas, būtu jāievēro dalībvalstu tiesības reglamentēt pakalpojumus savā teritorijā atbilstīgi Pakalpojumu direktīvā noteiktajiem principiem;

36. atzīmē, ka Eiropas Komisijas norādītās problēmas, piemēram, nepilnīgu ziņošanu par visiem regulatīvajiem pasākumiem, varētu novērst, arī uzlabojot Pakalpojumu direktīvā paredzēto pašreizējo paziņošanas sistēmu. Tas, kāda pievienotā vērtība ir jaunajai paziņošanas procedūrai, kura rada papildu ierobežojumus valstu likumdevējiem, tostarp reģionālā un vietējā līmenī, un ir sarežģītāk īstenojama, būtu jāizvērtē, ņemot vērā subsidiaritātes un proporcionalitātes principus;

37. atzinīgi vērtē skaidrojumu par konkrētajiem pasākumiem, par kuriem dalībvalstīm ir pienākums ziņot, un par šajā saistībā iesniedzamo informāciju;

38. atbalsta lielāku pārredzamību, bet uzskata, ka būtu izsmeļošāk jānorāda konkrētās iespējas, kas tiks dotas ieinteresētajām personām, lai sekmētu komentāru sniegšanu apspriešanas posmā;

39. prasa no direktīvas piemērošanas jomas izslēgt leģislatīvus aktus, kas attiecas tikai uz vietējo līmeni;

40. uzskata, ka apspriešanās nedrīkstētu būt par šķērslī dalībvalstij pieņemt attiecīgo pasākumu;

41. uzskata, ka Komisijai 6. panta 1. punktā paredzētajā brīdinājumā ir sīki jāizklāsta iemesli, kādēļ tā uzskata, ka attiecīgais pasākuma projekts nav saderīgs ar Pakalpojumu direktīvu, un jāsniedz iespējamie ieteikumi attiecībā uz pasākuma projekta izmaiņām, kas novērstu Komisijas aizdomas; šajā nolūkā ierosina veikt grozījumus direktīvas projektā;

42. uzskata, ka Komisijai pēc brīdinājuma izdošanas jābūt pienākumam iesaistīties dialogā ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm, tostarp reģionālajā un vietējā līmenī;

43. pauž bažas, ka 7. pantā ierosinātais lēmums nepamatoti ierobežo valsts, reģionālā un vietējā līmeņa likumdevēju brīvību; uzskata, ka tam vajadzētu būt nesaistošam ieteikumam, kas neliedz valsts un reģionālā līmeņa likumdevējiem pabeigt likumdošanas procesu, ņemot vērā minēto Komisijas ieteikumu; norāda, ka Komisija ir tiesīga apstrīdēt ieviesto tiesību aktu likumību Eiropas Savienības Tiesā un ka tā ir ievērojama potenciāla sankcija, ko valsts un reģionālie likumdevēji, kuri saņēmuši Komisijas brīdinājumu/ieteikumu attiecībā uz nesaderību, noteikti ņemtu vērā;

44. uzskata, ka direktīvas projektā paredzētie skaidrojumi par paziņojamo pasākumu darbības jomu un iesniedzamo informāciju, kā arī uzlabotā apspriešanās procedūra, brīdināšanas mehānisms un noteikumi par Komisijas ieteikumu attiecībā uz nesaderību, ir pietiekami, lai nodrošinātu labāku paziņošanas procedūru, kas ir efektīva un kurā vienlaikus tiek ievērotas valsts un reģionālo likumdevēju prerogatīvas;

45. ierosina, lai Komisija sagatavotu aplēses par to paziņojumu skaita gadskārtējo pieaugumu, kurus tā varētu saņemt jaunās paziņošanas procedūras iznākumā, lai vajadzības gadījumā tā varētu plānot atbilstošu spēju nodrošināšanu gaidāmo apjomu efektīvai izskatīšanai tiesību aktu projektā noteiktajā laikposmā;

Proporcionalitātes tests (valstu regulējuma profesionālo pakalpojumu jomā samērības novērtējums)

46. uzsver, ka profesionāliem pakalpojumiem ir liela tautsaimnieciskā nozīme, jo tie veido 22 % no visas nodarbinātības īpatsvara ES, kas ir 47 miljoni darbvietu;

47. uzsver, ka profesionālo pakalpojumu reglamentēšana joprojām ir dalībvalstu prerogātīva un ka dalībvalstu ziņā ir valsts, reģionālā vai vietējā līmenī izlemēt, vai un kā reglamentēt profesiju, ņemot vērā nediskriminēšanas un proporcionalitātes principus;

48. norāda, ka profesionālos pakalpojumus var reglamentēt valsts regulējuma ietvaros vai profesionālo struktūru pašregulēšanas ietvaros un ka daudzos gadījumos reglamentēšana dalībvalstīs tiek veikta reģionālajā un vietējā līmenī, tādējādi radot ļoti sarežģītus un nevienmērīgus apstākļus, kuros dalībvalstīm jāpilda pienākums nodrošināt samērības novērtējumu, tostarp attiecībā uz visu tieši skarto ieinteresēto personu iesaisti;

49. atzīst, ka Eiropas Savienībā profesiju reglamentēšana tiek pārbaudīta nevienmērīgi un tas negatīvi ietekmē pakalpojumu sniegšanu un profesionāļu mobilitāti; atzīst, ka ES līmenī ir vēlama nodrošināt saskaņotāku tiesisko regulējumu, lai novērtētu, cik samērīgas ir jaunās vai grozītās prasības attiecībā uz piekļuvi reglamentētām profesijām vai strādāšanu reglamentētā profesijā, ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūru;

50. uzskata par svarīgu, ka priekšlikumā paredzēts atstāt dalībvalstīm un to kompetentajām reģionālā un vietējā līmeņa struktūrām tiesības pieņemt lēmumu par to, ko un kā reglamentēt, tomēr ir jānodrošina, lai šie lēmumi būtu pamatoti ar pierādījumiem un pieņemti pēc pārredzama un objektīva novērtējuma, ko vienoti piemēro visās dalībvalstīs un kurā ņemti vērā konstatētie sabiedrības interešu mērķi;

51. uzskata, ka 6. pantā noteiktais visaptverošais kritēriju kopums būtu jāuzskata par indikatīvu, jo ne visi kritēriji ir piemērojami vai vienlīdz svarīgi katrā atsevišķā gadījumā; uzskata, ka samērības novērtējumiem jābūt ne tikai rūpīgiem, objektīviem un pamatotiem ar pierādījumiem, bet arī atbilstīgiem, jo viena universāla risinājuma pieeja daudzos gadījumos varētu radīt nevajadzīgu slogu. Turklāt 6. pantā noteiktās prasības to apjoma un sarežģītības dēļ ir pārmērīgas;

52. atzinīgi vērtē noteikumus, kas dod ieinteresētajām personām iespēju paust viedokli par jauniem normatīviem vai administratīviem aktiem, kuri ierobežo piekļuvi reglamentētām profesijām vai strādāšanu šajās profesijās, un uzskata, ka pienācīga regulējuma nodrošināšanas nolūkā izšķirīga nozīme ir pārredzamībai un visu ieinteresēto personu iesaistei;

53. norāda, ka jaunie samērības noteikumi, kuros paredzēta normatīvo un administratīvo aktu sistemātiska uzraudzība un visaptveroša, objektīva un uz pierādījumiem pamatota samērības novērtējuma veikšana, piedaloties arī neatkarīgām kontroles padomēm un plašāk iesaistoties ieinteresētajām personām, palielinās darba apjomu un izmaksas dalībvalstu pārvaldes iestādēm, tostarp reģionālajā un vietējā līmenī. Tas it īpaši attiecas uz 4. pantu, kurā noteikts, ka samērības novērtējums jāveic ne tikai, ieviešot jaunus noteikumus par reglamentētām profesijām, bet arī veicot grozījumus jau esošajos noteikumos, kas ir uzskatāma par pārmērīgu prasību;

Norādījumi attiecībā uz reglamentēto profesiju reformu un skaita samazināšanu

54. pieņem zināšanai Komisijas centienus nodrošināt profesiju regulējuma atbilstību mērķim, mudinot dalībvalstis pārskatīt, vai to prasības profesiju jomā ir vajadzīgas valsts sabiedriskās politikas mērķu sasniegšanai;

55. atzinīgi vērtē norādes par dalībvalstu profesiju regulējuma reformu, kuras varētu būt ļoti noderīgas, palīdzot dalībvalstīm pielāgot savu tiesisko regulējumu profesijām ar lielu izaugsmes un darbvietu radīšanas potenciālu, tostarp attiecībā uz arhitektiem, juristiem, grāmatvežiem, patentu aģentiem, nekustamā īpašuma aģentiem un gidiem;

56. piebilst, ka norādes ir paredzētas Eiropas pusgada novērtējumu papildināšanai, un uzskata, ka ir vērts tās iekļaut Eiropas pusgada procesā;

Subsidiaritātes un proporcionalitātes jautājumi

57. uzskata, ka daži pakalpojumu paketē iekļauto priekšlikumu aspekti liek uzdot svarīgus jautājumus saistībā ar subsidiaritāti un proporcionalitāti ⁽²⁾; norāda, ka vairāki valstu un reģionālie parlamenti ir snieguši pamatotus atzinumus par subsidiaritātes un proporcionalitātes problēmām, paužot arī bažas par iespējamu iejaukšanos valsts likumdošanas procedūrās;

Ietekme uz administratīvo slogu un administratīvajām spējām

58. pauž bažas, ka priekšlikumi attiecībā uz pakalpojumu e-karti, paziņošanas procedūru un samērības novērtējumu radīs papildu administratīvo slogu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, tostarp reģionālajām un vietējām pašvaldībām, tādējādi ietekmējot to administratīvās spējas un budžetu.

Briselē, 2017. gada 11. oktobrī

*Eiropas Reģionu komitejas
priekšsēdētājs*

Karl-Heinz LAMBERTZ

⁽²⁾ Vairāki valstu un reģionālie parlamenti ir norādījuši, ka direktīvās ierosinātie pasākumi attiecībā uz paziņošanas procedūru un samērības novērtējumu pārsniedz izraudzītā juridiskā pamata atļauto jomu. Vairāki valsts un reģionālie parlamenti ir snieguši pamatotus atzinumus, norādot uz subsidiaritātes jautājumiem attiecībā uz paziņošanas procedūru, jo Komisija un citas dalībvalstis varētu iespējami iejaukties valstu likumdošanas procedūrās; attiecībā uz samērības novērtējumu, jo ierosinātie pasākumi pārsniedz norādītā juridiskā pamata atļauto jomu, iejaucas dalībvalstu kompetencē un ir nevajadzīgi; un attiecībā uz pakalpojumu e-kartes ieviešanu, jo tās ieviešana ierosinātajā veidā nerada pietiekami lielu pievienoto vērtību. Attiecībā uz proporcionalitāti vairāki valstu un reģionālie parlamenti uzskata, ka direktīva par samērības novērtējumu nav vajadzīga un ka piemērotāk būtu ieviest ne tik stingrus ieteikumus, ka kritēriju saraksts ir nesamērīgs un, lai sasniegtu iecerētos mērķus, priekšlikumā nav paredzēti pietiekami liela rīcības brīvība valstu lēmumiem. Attiecībā uz pakalpojumu e-karti parlamenti uzskata, ka administratīvā darba slodze, lai nodrošinātu atbilstību sarežģītajai procedūrai, visticamāk, ievērojami palielināsies, tādēļ stingrie termiņi ir nesamērīgi; ka ierosinātie noteikumi novedīs pie izcelsmes valsts principa ieviešanas; ka īso novērtējuma termiņu dēļ pakalpojumu e-kartes varētu tikt izsniegtas, neveicot pārbaudes; un ka priekšlikumi ir plašāki, nekā vajadzīgs izvirzīto mērķu sasniegšanai.